

אביבה שליט

"עצרת אימהות", חיפה – גן האם 12/7/2007

גלעדי חמוד שלי,

חלפה שנה.

ב- 22 ליוני 2006 ביום חמישי לפני החטיפה, הסעתי אותך לצומת מעיליא בדרכך לדרום הרחוק. נפרדתי ממך לשלום ללא נשיקה של אמא. הרי אתה לא אוהב נשיקות, אז ויתרתי הפעם. זאת היתה הפעם האחרונה שראיתי אותך ושמעתי את קולך. באותו יום אחה"צ התקשרתי, אך הנייד היה כבוי. הנסיונות לדבר איתך לאורך כל סוף השבוע לא צלחו. ביום ראשון לאחר ששמענו על התקרית השארתי הודעה בטלפון הנייד שתחזור אלי. ואני עדיין ממתינה.

חלפה שנה.

כשבועיים לאחר החטיפה נחטפו אודי ואלדד מגבול הצפון. שכנים שלנו מהקריות ומנהריה. באותו יום פרצה מלחמה ארורה. מלחמת לבנון השניה. בסוף אוגוסט ציינו את יום הולדתך ה- 20 והיינו בטוחים שכבר בראש השנה תחגוג עימנו בבית. וכך עברו להם חגי תשרי חנוכה ופורים וגם בחג החירות לא הגעת. ביום השואה וביום הזכרון בכינו על המתים וגם יום העצמאות ושבועות עברו. היום אנו מציינים שנה לחטיפות ובעוד חודש וחצי נציין את יום הולדתך ה- 21 וחגי תשרי מגיעים ומר חשון וכסלו וכך הלאה.

גלעדי, אנחנו לא נשקוט, לא נשתוק ולא ניתן שתעבור לה עוד שנה בלעדיך. אני מבטיחה שנמשיך להפוך עולמות, נמשיך לדרוש עשייה ולא סימפטיה, תוצאות ולא דיבורים, נמשיך לפגוש אנשים בעלי השפעה מכל העולם, נתרוץ מפגישה לפגישה, מעצרת לעצרת - עד שובך המיוחל.

חלפה שנה.

חלפו 12 חודשים. חלפו 55 שבועות. חלפו 382 ימים. אני סופרת ימים. אני מתארת לי שאתה סופר דקות ושניות. הרי אתה טוב בלספור. אחרי 382 ימים קשים מנשוא מגיעים להם 382 לילות. לילות ללא שינה, לילות של סיוטים שלא ניתנים לתאור. אך הגיהנום שלנו הוא כאין וכאפס לעומת מה שאתה עובר – פצוע, בודד ומבודד, בחושך, בגיהנום.

אי הידיעה על מצבך הרפואי, הנפשי, על תנאי השבי, כיצד מתייחסים אליך, על מה אתה חושב – לא נותנת לנו מנוח. אני מתפללת שהאנשים שמחזיקים בך עדיין קיים בהם שמץ של חמלה ואנושיות והם דואגים לביטחונך שנמצא בידיהם.

חלפה שנה.

מדברים בזמן האחרון על מחיר שצריך לשלם על מנת לשחרר אותך, ואני אומרת לך וכל אמא שנמצאת פה יודעת, שאין מחיר לילד, שנשאנו ברחמנו, יילדנו וגידלנו בזיעת אפינו. אפשר להתווכח ולדון על מחיר של בית, מכונית או מניות של חברה, אבל אין מחיר לחיים של ילדינו שנשלחו למשימה על ידי מדינת ישראל ונשארו בשטח.

אני בטוחה מעומק ליבי שאתה חזק, יש לך תעצומות נפש ואתה תשרוד. מכאן אני שולחת לך כוחות להמשיך ולהיות חזק, להתגבר על המכשולים שעומדים בפניך ולדעת שמתקרב היום שתהייה חזרה בבית.

אני מחבקת אותך חיבוק גדול, אוהב, חם ומלטף, שולחת לך נשיקות אין ספור. בשבילי תהייה תמיד ילד יחיד ומיוחד.

אוהבת ומתגעגעת,
אמא